

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(محرم ۱۴۴۵ ه.ق - میقات محرم ۲)

خطبه‌ی شب دهم (شب اول شهادت امام حسین (ع)) ۵ مرداد ۱۴۰۲

سلام بر الله پروردگار یکتا و توانا. مدبر امور زمین و آسمان، برپا کننده‌ی کرسی عدل و قضاوت، بی‌فروغ کننده خورشید و ماه و برکننده‌ی فلک دوار، امان دهنده به بندگان خویش، بندگانی که طوق اسارت را از حلقه‌ی جانشان دور کردند تا انوار پروردگار عالم متجلی شود و فروغ انوار روحشان بر ظلمت جهل همانند هزاران خورشید در پهنه‌ی آسمان نورافشانی کند و عالم در پرتو محبتشان از غربت نجات یابد. کیستند پرچم‌داران توحید الهی که کتاب آسمانی قرآن کریم فرمان اطاعت از آنان را همچون اطاعت از پروردگار نام می‌برد و نام باجلالت و کبریایی‌اش را با نام پیامبرانش و امامان در هم می‌آمیزد و می‌فرماید از من و پیامبر و امام اطاعت کنید. هیئات که هرگز این فرمان بر صفحه‌ی عالم شکوفا نشده و اطاعت گران را اندک خواند و طغیانگران و ستمگران را در کثرت بسیار.

بله امروز این فرموده به ظهور رسید. عده‌ای حیوان صفت و دیوسیرت جانشین پیامبر و اهل بیت و یاران پاک و مؤمن او را کشتند و آن را پیروزی فرض کردند و زنها و بچه‌ها را به اسارت بردند. لعنت الله علی قوم الظالمین و الباطلین. سیاهی و ظلمت وجودشان از تاریکی و سیاهی امشب بیشتر است. زمینیان و آسمانیان در تعجب از این همه ددمنشی و جهالت که در طی دوران‌ها از هیچ امتی دیده نشده که قومی اهل بیت پیامبرشان را با این کینه و نفرت تکه تکه کنند و با غرور از کرده‌ی خود فریاد پیروزی سر دهند. و احیرتا از این همه کینه، از هدایت و شکستن بت توسط پیامبر و جانشینش. این کینه و نفرت را سال‌ها در دل‌های بیمار و منافقشان مخفی نمودند و در عاشورا در کربلا آن را فاش کردند. لعنت ابدی بر آنان باد.

در عوض کاروان عاشورا به رهبری امام حسین (ع) به طرف علیه راجعون حرکت کرده و به قالو بلی و عهد و پیمان‌های الست وفا کرده و پروردگار کریم همان‌گونه که در

قرآن کریم وعده فرموده: آنانی که با جان و مال و فرزند در راه خدا جهاد می‌کنند از روزی بی‌حساب برخوردار می‌شوند. به وعده‌ی خود عمل فرمود، آن‌ها را در لطف و احسان بیکران خود داخل فرمود.

یاران صدیق امام از قشرهای مختلف، کوچک‌ترین آن شش ماهه و بزرگ‌ترین آن نود ساله از مرد و زن بودند که با اخلاص و پایداری بیعت خود و عشق به خدا و پیامبر و امام عصرشان را به نمایش جاودان گذاشتند که زمان بر ثانیه‌های آن افتخار می‌کند که در آن عزت و آزادگی بود و همگی آن‌ها آینه‌ی اطاعت بودند که بر آنان باید نگرست و شفافیت وجودشان را در آینه تماشا کرد؛ پس عاشقان مولایتان حسین اگر به عزای مولایتان دور هم جمع شده‌اید با پروردگارتان عهد ببندید که خون مولایتان را در جانتان حس می‌کنید و با دشمنش شیطان و نفس می‌جنگید و پیروز میدان جهاد می‌شوید.

پس بار دیگر در شبی حزن‌انگیز دست به دامن مولایمان می‌کشاییم و او را با ناله می‌خوانیم که: ای یادگار پیامبرمان شرمنده‌ی وجود مبارکت هستیم. ما امتی خطاکاریم که از قافله‌ی وجودمان جدا شدیم پس یاری‌مان کنید تا بنده‌ی خدا گردیم نه بنده نفس اماره. آمین یا رب العالمین.

اللهم عجل لولیک الفرّج